

La Ferma Soarelui

Și a venit și ziua aceea... În mașină, alături de mama sa, Paula este emoționată. Poartă cizme și blugi confortabili.

– O să primești pantaloni de călărie doar atunci când vei ști sigur că îți place să călărești, i-a spus mama. Casca de protecție o primești de la școala de echitație.

Când trec de poarta fermei, o mie de furnici par să danseze ca nebunele în stomacul Paulei. Oare vor simți poneii cât de emoționată este? Sper că nu!

Dintr-o clădire din cărămidă roșie, o femeie blondă, înaltă le iese în întâmpinare, îndreptându-se cu pași grăbiți spre Paula și mama ei:

– Eu sunt Ania Hara, instructorul de călărie!

Paula inspiră adânc.

Doamna Hara este
tare drăguță!

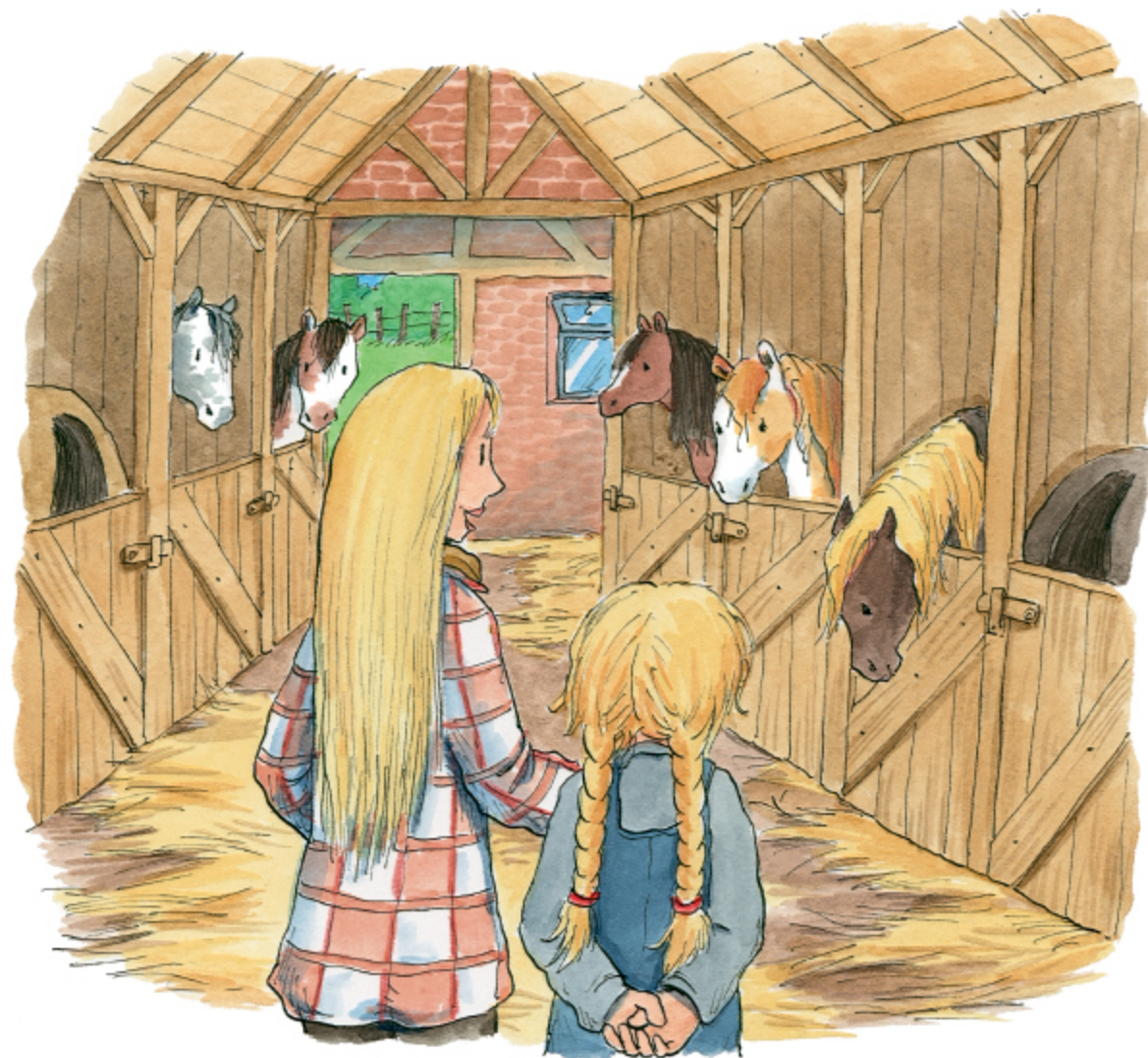
– Vrei să vezi poneii? o întreabă
instructoarea zâmbindu-i.

Paula dă din cap.

– Ei, atunci vino cu mine! spune doamna Hara, arătând spre clădirea din cărămidă roșie. Aici sunt caii mari. Poneii noștri au propriul grajd. Și deschide o poartă. Simți? întreabă ea, trăgând aer în piept. Miroase a cal și a fân proaspăt.

Așa este! Cu inima îndoită, Paula o urmează pe Ania Hara prin – cum se numește culoarul acela lung? A, da, mi-am amintit: grajd! Iar micile compartimente în care stau poneii se numesc boxe. E bine că Paula știe deja lucrurile astea. În felul acesta, nu se va simți rușinată când va începe lecțiile.

Paula ar vrea să se oprească în fața
fiecărei boxe și să admire fiecare ponei.
Totul este atât de nou și de incitant
pentru ea!

Încântată de tot ce vede,
Paula nici nu observă că
instructoarea s-a îndepărtat
de ea. Aceasta se întoarce
și spune:

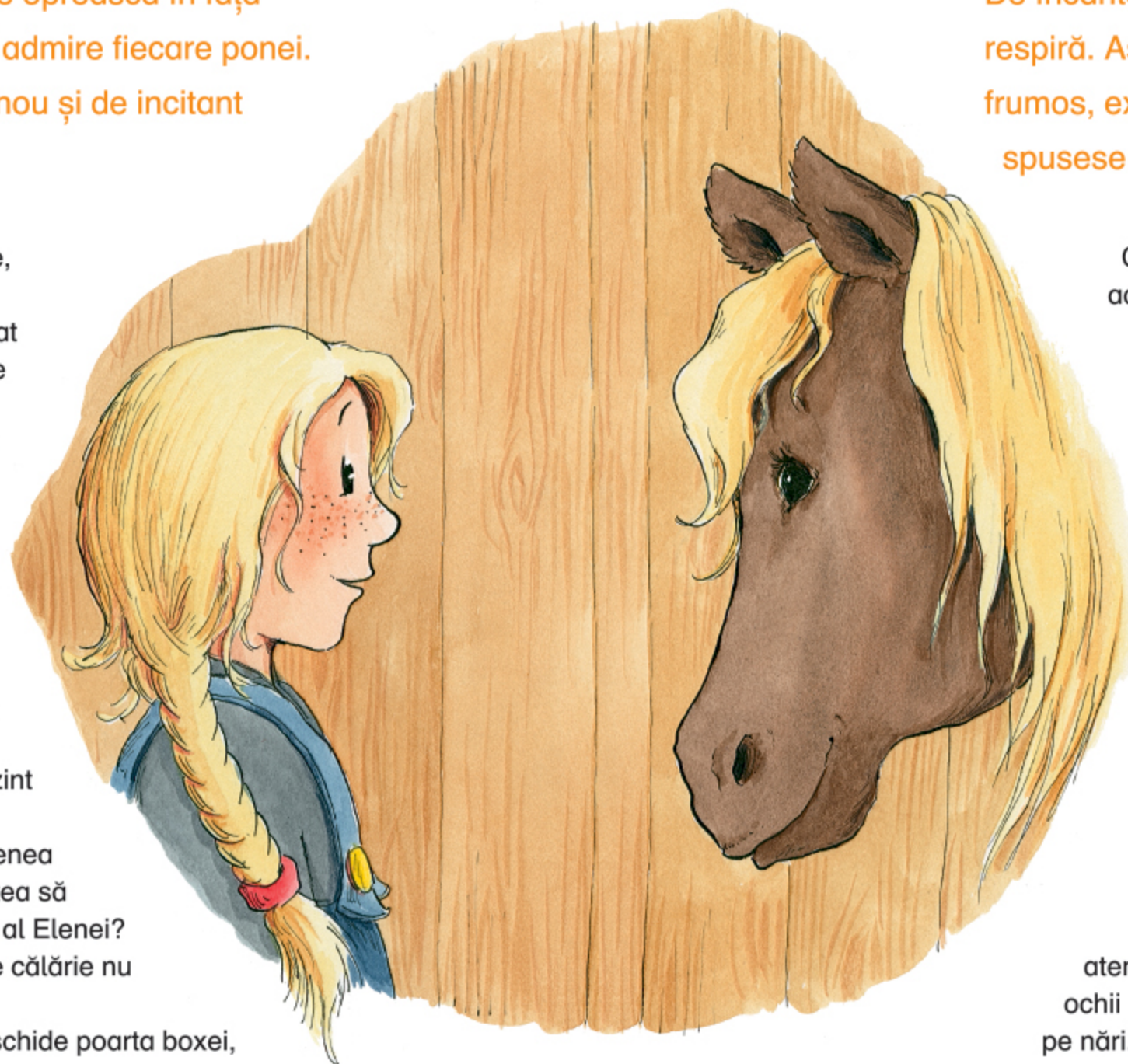
– Haide, aș vrea să-ți
prezint poneiul tău!

– Poneiul meu?

– Sigur, poneiul cu
care te vei antrena, îi
zâmbește doamna Hara.
Nu-ți fie teamă, este
foarte simpatic! Să facem
prezentările: Asterisc, ea
este Paula! Paula, ți-l prezint
pe Asterisc!

Asterisc?! Paulei nu-i venea
să creadă ce aude! Va putea să
călărească poneiul favorit al Elenei?
Poate că prima ei lecție de călărie nu
va fi chiar așa de rea...

Când doamna Hara deschide poarta boxei,
Asterisc pufnește pe nări.

De încântare, Paula nici nu mai
respiră. Asterisc este într-adevăr
frumos, exact așa cum îi
spusese și Elena.

Curios, poneiul întinde gâtul și o
adulmecă.

– Vrea să știe dacă i-am adus
ceva bun, râde doamna Hara,
referindu-se la delicatesele
pentru cai. Și, până să-i ofe-
re lui Asterisc ce îi aduse-
se, acesta își înfige botul
sub mână ei și prinde cu
buzele deliciul ascuns în
palmă. Apoi frământă cu
poftă delicatеса între dinți.
Vrei să-i dai și tu? o întreabă
doamna Hara.

Paula dă din cap, iar in-
structoarea îi pune în mână o
feliuță de măr.

– Uite, îi place foarte mult.

Și imediat, Asterisc își îndreaptă
atenția spre Paula. O privește cu
ochii lui mari, așteptând și pufnind
pe nări.